

ת"פ 25060/11/19 - מדינת ישראל נגד אבשלום מור

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25060-11-19 מדינת ישראל נ' מור
ת"פ 21321-11-19 מדינת ישראל נ' מור
לפני כבוד השופט אביחי דורון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבשלום מור

הנאשמים

הכרעת דין וגזר דין

ביום 23.2.2020 הודע הנאשם בכתב אישום מתוקן בתיק זה, אליו צירף כתב אישום מתוקן בתיק 11-19-21321, אף בו הודה, ועל יסוד הסכמה בין הצדדים נקבע, בהחלטה, כי הנאשם ביצע שתי עבירות של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1973 ועבירה של היקף בודון לפי סעיף 452 לאותו חוק, שנעברו בחודשים ספטמבר 2018 ואוגוסט 2019, בשני מקרים שונים וכלפי שני מתלוננים שונים. באישום הראשון איים הנאשם על בן דודו המסורס רבים בשל, כי יחסל אותו ויביא למותו ועוד הוסיף איזמים דומים לאחר מכן בדף הפייסבוק שלו. באישום השני, באוגוסט 2019, התפרץ הנאשם על מנהל סניף זורס שם ביקש להוציא כסף ומשתקלה לא אפשרה זאת אים הנאשם כי "שבור את הסניף" ולאחר מכן השליך פח אשפה לעבר ושבר חלק מהעמדה שמצוי את מספרי התור.

המאשימה הודיעה כי בהמשך, ולאחר שינוש חסידי שירות מבחן אודות הנאשם, תעמוד על הרשעתו, הוסכם במקביל כי הנאשם ישלח לשירות המבחן שיכון חסידי בהתייחס גם לשאלת הרשעתו. הנוש שני חסידי. מהראשון ניכר היה שירות המבחן עושה מאמץ ניכר ללכת כברור דרך לקראת הנאשם כדי לסייע בשיקומו, תוך שהתברר שהנאשם צורך סמים קלים, וגם לאכולהו מדי פעם ואף שהנאשם התקשה לשחר, להפנים חלקו והבעייתיות בהתנהגותו, וסירב תחילה להצטרף לקבוצה טיפולית.

חריף זאת המליץ שירות המבחן על דחייה ומתן אפשרות לנאשם להשתלב בטיפול, ודחייה כזו אכן ניתנה. במסקרי השני חזר שירות המבחן על עיקרי החסידי הראשון, אך הדגיש כי הנאשם נותר אמביוולנטי ביחס להשתלבותו בטיפול לגמילה מסם, ובמצב דברים זה הודיע כי אין בידו לתת המלצה טיפולית או אחרת עבור הנאשם. הנאשם אף נשלח לחו"ד של הממונה על עבודות השירות (נוכח עתירת המאשימה לעונש מאסר שאפשר וירוצה בעבודות שירות) אך נמצא שאינו מתאים להשמה כאמור מסיבות של אי כשירות רפואית (שלא פורטה) וגם מאחר שהנאשם הודיע שאינו מתכוון להפסיק להשתמש בסמים.

הצדדים טענו לעונש: תחילה העיד מטעם הנאשם אחיו, מר אביחי מור, שסיפר כי לנאשם "בעיית כעס" יש לו קושי רגשי. הוא הוסיף כי מצב זה מחריף כאשר הנאשם אינו מועסק, וכאשר בעיה זו נפתרת הנאשם מצליח טוב מבכער לשלול בכעסיו. בשיחותיו עם הנאשם אמר לו זה כי הפסיק לצרוך סמים. (עדות זו ניתנה ביום 18.10.20, בעוד לפי חו"ד הממונה, שניתנה ביום 4.5.21 מסר הנאשם למראיין כי הוא ממשיך לצרוך סמים ("כולל אתמוול" א.ד.)) והוא אמר כי גם אימו של הנאשם, הב"ב נירה מור העידה, באותו מועד, מטעם ההגנה.

האם סיפורה כי הנאשם סיעה לה במצבה הרפואי סיע רב אך היא לא יכלה לסייע לו. עוד סיפורה (וכך גם האח) כי חודשים קודם לדין התפרץ הנאשם בביתם ושבר דברים, בעקבות כך הוצא נגדו צו הרחקה. מאז עבר הנאשם לדירה אחרת והתנהגותו השתפרה באופן ניכר. האם מסרה כי לדעתה אין קשר בין צריכת הסמים של הנאשם להתפרצויות הכעס שלו. המאשימה ביקשה בטיעונה להרשיע את הנאשם היות שהנאשם אינו עומד בתנאי "הלכת כתב" ולא רק לקבוע כי ביצע עבירות, הפנתה להסקרי שירות המבחן וגם לעדויות מטעמה של הנאשם שעלה מהן כי לנאשם יש בעיית שליטה על כעסיו וכן הוא שולל נזקקות טיפולית.

במצב דברים זה, ביקשה המאשימה לקבוע כי מתחם הענישה בבין העבירות ינוע בין 3 ל- 10 חודשי מאסר ועתרה להרתעה ממשית של הנאשם באמצעות עונש של מאסר בעבודות שירות בן יותר משלושה חודשים וענישה נלווית. לאחר קבלת החסידי הנוסף ביקשה ההגנה להמשיך ולהימנע מהרשעת הנאשם, הסנגור טען כי אחד התיקים היה צריך להיכנס להליך של הסדר מותנה, ורק בגלל השני ההליך עבר לבית המשפט, עוד טען כי העבירות לא בוצעו ממניע ביעריי, כי לנאשם דפוסי התנהגות טורמטיביים, כי ההרתעה הנדרשת השונה באמצעות ההליך המשפטי (ראשון עבור הנאשם שאין לו הרשעות קודמות) עצמו וכי הבקשה למאסר אינה מידתית במקרה זה.

הנאשם עצמו הבע עצה על התנהגותו, אמר שאינו מאמין באלילות וכי למד לקח ממעשיו. דיון קצר והכרעה: לאחר ששטעתי את הטיעונים וקראתי את חסידי שירות המבחן, מצאתי כי הנאשם אינו עומד בשום תנאי מתנאי הלכת כתב, וכי לבד מההסכמה הדינית של הצדדים, לא היתה סיבה כלשהי להימנע מהרשעתו. **בסיבות אלה אני מכריע את דיום של הנאשם ומרשיע אותו בכל העבירות שבתחילת הכרעת הדיון.**

ולעניין גור הדיון: מול עמדת המאשימה הטוענת למאסר, אף בעבודות שירות, עתר הסנגור שלא להרשיע את הנאשם, ובמבולע - ככל שיורשע - להטיל עליו עונש שאינו כולל מאסר, בפועל או בעבודות שירות. השיקולים שישקולו לצורך הכרעה:

- העבירות שבוצעו, הרקע להן ומה הן מלמדות על הנאשם.
- ההלמה בין העבירות לעונש הדרוש עבורן במקרה זה.
- עברו של הנאשם, אישיותו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו.
- משמעות ההודאה ונטילת האחריות
- הצפי - ככל הניתן - להמשך דרכו של הנאשם.

הנאשם הורשע כאמור בשתי עבירות של איזמים ועבירה נלווית של היקף בודון. אפינו את העבירות מספר מאפיינים:

- יכולתו של הנאשם לשלול בכעסיו מובנת מאד.
- האיזמים כשלעצמם הינם בעלי חומרה לא מבוססת, בעיקר באישום הראשון, ואילו בשני הנאשם "הוכח" שביכולתו - בתוך התפרצות הזעם שלו - גם להתחיל לממש את איזמו, עניין המהווה תוספת חומרה.
- האיום - והזיקה באישום השני התרחשו במקום ציבורי, ללא חשש כלשהו מהציבור הנוכח, כלפי עובד ציבור (מנהל סניף דואר) וללא רתיעה "שלטונית" גם מעובדה זו.
- מאפיינים אלה עולים בקנה אחד עם הנאמר בעדויות העדים מטעם ההגנה, שם נתלה ההסבר להתפרצויות הזעם של הנאשם במצבו התסוקתי, במצוקתו ממחלת אימו, משירותו הצבאי ועוד.
- מאידך, העבירות בוצעו בשני מקרים שונים, כלפי מתלוננים שונים, בהפרש זמנים לא מבוסס, וללא עדות בעבר (לנאשם אין הרשעות קודמות) למעשים דומים.
- שירות המבחן מצא כי עיקר הבעיה נתונה בצריכת הסמים של הנאשם (אף שאימו סברה שאין קשר בין הדברים), וכי הנאשם אינו מעוניין בטיפול בבעיית הסמים, או לפחות אמביוולנטי ביחס אליו, כפחת לטיפול בבעיית הכעסים

בהינתן כל אלה ניתן לומר כי מתחם הענישה בבין העבירות צריך לנוע בין מאסר מותנה ועיצומים כספיים לבין מאסר - שאפשר וירוצה בעבודות שירות בן 4 חודשים. שיקומו של הנאשם על פני המתחם נגזר, בין היתר, מהצורך בהרתעתו בעתיד מהתנהגות דומה ומהסיכוי - והסיכון, שבאמצעות שינוי דרך של הנאשם עצמו, עבור עצמו, לא יהיה צורך בהרתעה כזו. ברור שבהעדר יכולת לחזק גורמים פנימיים - בין בטיפול במוקדי הבעיה (סמים או שליטה בכעסים) ובין ב"הבטחת תעסוקה" לכאורה, מתחזק הצורך ביצירת הרתעה ממשית, בדרך של החמרת העונש שיוטל על הנאשם. צריך לתת משקל לא מבוסס גם להודאתו של הנאשם, ללקיחת האחריות על העבירות וגם לחרטותו כפי שהביע במילותיו מול בית המשפט.

לאחר ששקלתי וזיזתי בין השיקולים השונים הנעתי למסקנות הבאות:

- חומרת העבירות ונסיבותיהן הולמות עונש של מאסר, ולו בעבודות שירות, אלא שהנאשם נמצא לא כשיר לביצע.
- לא איתרתי גורמים פנימיים רציניים דיים, כדי להבטיח הפנמה אמיתית של הנאשם. יתכן שאין קשר בין צריכת הסמים לבין העבירות, זאת לא אדע, אך אני סבור שיש קשר בין התנהגות מפירת חוק אחת, לחברתה, (ר') בהקשר זה גם את דברי הנאשם לזמנו על עבודות השירות לפיהם "רק אתמוול" צרך סמים לאחרונה) ומכל מקום, כל עוד הדרך לטיפול בנאשם עוברת באמצעות הפסקת התמכרותו לסמים, נכון להיום - דרך כזו אינה בנמצא.
- לפיכך צריך לחזק את ההרתעה החיצונית המוטלת על הנאשם.
- היות שמדובר בהרשעה ראשונה, יש למצוא איזון בין הצורך בהרתעה החיצונית לבין העונש שיוטל שמא באמת מהווה ההליך המשפטי גרידא הרתעה עבור הנאשם.

על יסוד אלה אני גורר את דיום של הנאשם כדלקמן:

21 ימי מאסר, בינוי ימי מעצרו של הנאשם.

הנאשם יחויב לריצוי מאסרו אצל שלטונות שב"ס ביום 21.9.21 בשעה 0830.

מאסר למשך 4 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא כל עבירת אלימות לפי חוק העונשין, לרבות איזמים ועבירה של היקף בודון.

פינוי בסך 500 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, המאשימה תעביר טופס פרטי מתלונן למזכירות בית המשפט תוך 45 ימים מהיום.

קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורת.

הפינוי והקנס ישולמו עד ליום 31.8.21

כל תשלום ישולם תחילה על חשבון הפינוי ורק לאחר מכן על חשבון הקנס.

זכות ערעור תוך 45 ימים מיום תשלום החוקי.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.

ניתנה היום, י"ח אב תשפ"א, 27 יולי 2021, במעמד הצדדים

חתימה